

РЕШЕНИЕ

№ 6594

гр. София, 04.12.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13 състав, в
публично заседание на 06.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **8645** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268, ал. 1 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс .

Образувано е по жалба с вх. № 26-11-12950 от 30.08.2012 г. по описа на ТД на НАП „ГДО” – С., подадена от [фирма],ЕИК:[ЕИК] срещу Решение № 19/01,08,2012, издадено от директор на ТД на НАП „ГДО“ С.,с което е прекратено производството по жалбата на М. ЕАД срещу разпореждане за присъединяване изх.№ 0223-000011/04,07,2012г,издедено по реда на чл.217 ал.2 от ДОПК от Д. Г.-публичен изпълнител при ТД на НАП ГДО-С..

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспореното решение поради допуснати при издаването му от административния орган нарушения на материалния закон и административно производствените правила. Претендира ,че размерът на обезщетението за забава,определен в оспореното разпореждане за присъединяване е некоректно изчислен,алтернативно че не дължи изобщо поради нарушение на чл.182 от ДОПК.По изложените съображения моли отмяната на оспореното решение.

Ответникът – директорът на ТД на НАП ГДО – С., чрез редовно упълномощен процесуален представител юрисконсулт Н., оспорва жалбата. По същество моли отхвърлянето и.Претендира юрисконсултско възнаграждение.В представените в с. з. на 06,11,2012год писмени бележки претендира жалбата да е процесуално недопустима.

Софийската градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител

за участие в производството и не дава заключение по жалбата.

Административен съд София - град (АССГ), Първо отделение, 13-ти състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

С разпореждане за присъединяване № 0223-000011/04,07,2012год Д. Г.-публичен изпълнител при ТД на НАП ГДО -С. присъединил по изпълнително дело № 233/2012г ,водено срещу М. ЕАД ,Комисия за регулиране на съобщенията и РС-Благоевград за вземането им-имуществевена санкция в размер на 15000 лв,и лихва от 1947,82 лв ,ДТ по нахд№ 218/2011год на РС-Благоевград -5 лв,всички по наказателно постановление № 0262/30,11,2010год на председателя на КРС. Разпореждането е съобщено на жалбоподателя на 06,07,2012год-стр.24.М. ЕАД е оспорил по административен път разпореждането на публичния изпълнител за присъединяване с жалба вх.№ 26-М-10958/16,07,2012.Междувременно с платежно нареждане от 13,07,2012год по изпълнително дело № 233/2012год е заплатил цялата дължима сума по изпълнителното дело в размер на 17005лева. С решение № 19/01,08,2012год на Директора на ТД на НАП ГДО-С. е прекратено производството по жалбата на М. ЕАД срещу разпореждане за присъединяване изх.№ 0223-000011/04,07,2012г,издадено по реда на чл.217 ал.2 от ДОПК от Д. Г.-публичен изпълнител при ТД на НАП ГДО-С..Мотивите на административния орган за прекратяване на производството се коренят в разпоредбата на чл.267 ал.2 т.1 от ДОПК-а именно ако до произнасянето по жалбата длъжникът заплати дължимата сума,включително направените разноски, решаващият орган следва да прекрати производството по жалбата. Решението на директора на ТД на НАП ГДО-С. е съобщено на М. ЕАД на 24,08,2012год/стр.12/,поради което и депозираната срещу него жалба с вх.№ 26-11-12950/30,08,2012год се явява подадена в срок.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София – град, Първо отделение, 13-ти състав, направи следните правни изводи:

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспореното решение, съдът намира, че то е издадено от компетентния административен орган съгласно чл. 267, ал. 1 ДОПК и в рамките на неговите правомощия, при правилно приложение на материалния закон и административнопроизводствените правила и е съобразен с целта на закона.Т.е същото не е нищожен административен акт,за чийто порок съдът следи и служебно.

При така изяснената фактическа обстановка съдът намира,че жалбата на М. ЕАД срещу решение № 19/01,08,2012 на Директора на ТД на НАП- ГДО-С. е недопустима поради приложението на нормата на чл.268 ал.1 от ДОПК,предвиждащ,че в случаите по чл. 267, ал. 2, т. 2, 4, 5 и 6 длъжникът или вискателят може да обжалва решението пред административния съд по местонахождението на компетентната териториална дирекция в 7-дневен срок от съобщението.Очевидно законодателят не е предвидил обжалваемост на актовете на директора на съответната териториална дирекция на НАП,които са постановени в хипотезата на чл.267 ал.2 т.1 от ДОПК,какъвто е и настоящия случай.Всъщност разпоредбата предижда възможност за съдебно обжалване на актовете на съответния директор,с които се засягат права и законни интереси било на длъжника,било на вискателя в изброените по горе хипотези.Тогава,когато длъжникът преди да изчака произнасянето на териториалния директор по жалбата му срещу действията на публичния изпълнител плати изцяло дължимата сума,включително направените

разноски/а това в конкретния случай е било сторено /на 13,07,2012г/- още преди депозирането на жалбата срещу разпореждането на публичния изпълнител-на 16,07,2012год,поради което и законосъобразно директора на ТД на НАП ГДО –С. е прекратил производството по жалбата на М. ЕАД. Законодателното разрешение е в синхрон с разпоредбата на чл.266 ал.3 от ДОПК и чл.173 от ДОПК и дава приоритет на принципа за недопустимост на съдебното оспорване/без да ограничава обжалването по административен ред/ при положение,че дължимите суми за публични вземания са платени преди произнасянето на съответния компетентен орган по жалбата. В крайна сметка за М. ЕАД остава пътя на защита ,уреден в чл.129 ал.6 от ДОПК.

Доколкото срещу решението на директора на ТД на НАП ГДО –С. не е предвидена възможност за съдебно оспорване по аргумент на противното от чл.268 ал.1 от ДОПК,то и жалбата на М. ЕАД се явява недопустима и като такава ще следва да се остави без разглеждане,а производството по делото да се прекрати.При този изход на спора на този етап от производството съдът не следва да обсъжда доводите на жалбоподателя ,направени в жалбата,свързани с нарушение на чл.182 от ДОПК и реда за изчисляване на лихвите върху имуществени санкции.Решението по аргумент от чл.268 ал.2 от ДОПК във вр. чл.144 ал.2 във вр. чл.147 ал.3 от ДОПК не ще подлежи на обжалване.

При заявено искане и на основание чл.161 от ДОПК ще следва на ТД на НАП ГДО-С. да се присъдят исканите разноски в производството в размер на 150 лв-юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното, на основание чл. 268, ал. 1 ДОПК, Административен съд София - град, I – во отделение, 13 - ти състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ като недопустимо ОСПОРВАНЕТО по жалба с вх. № 26-11-12950 от 30.08.2012 г. по описа на ТД на НАП „ГДО” – С., подадена от [фирма],ЕИК:[ЕИК] срещу Решение № 19/01,08,2012, издадено от директор на ТД на НАП „ГДО“ С.,с което е прекратено производството по жалбата на М. ЕАД срещу разпореждане за присъединяване изх.№ 0223-000011/04,07,2012г,изддено по реда на чл.217 ал.2от ДОПК от Д. Г.-публичен изпълнител при ТД на НАП ГДО-С..

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. Дело № 8645/2012год по описа на АССГ,I отд,13 с-в.

ОСЪЖДА [фирма],ЕИК:[ЕИК] да заплати на ТД на НАП ГДО-С. сумата от 150 лв-разноски в производството.

Решението не подлежи на обжалване и протест по аргумент от чл.268 ал.2 от ДОПК във вр. чл.144 ал.2 във вр. чл.147 ал.3 от ДОПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: